

РЕШЕНИЕ

№ 3839

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **4442** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Постъпила е молба с вх. №15892/24.04.2023 година по регистъра на АССГ, подадена от адв.М., като пълномощник на жалбоподателя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, за допълване на постановеното по делото решение- Решение №1405/06.03.2023 година по адм.дело №4442/2022 година.

В изпълнение на Определение №5680/31.05.23 година, постановено по дело №5123/2023 година на ВАС, VI о., съдът следва да се произнесе по молбата преди произнасянето на Върховния административен съд по касационните жалби на ответника-министъра на туризма и ЗС „Парадайз тур“ ЕООД против Решение №1405/06.03.2023 година по адм.дело №4442/2022 година на АССГ.

С молбата се иска постановяването на допълнително решение, с което да бъде постановено че „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, е спечелилият участник в търга, относно който е издадена обжалваната Заповед (наричан по-долу „Търга“), евентуално- връщане на процедурата на етап последно законосъобразно действие, а именно издаване на Заповед за определяне на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД за участник, спечелил Търга, евентуално от етап определяне на нов срок за представяне на заявления за участие в Търга и даване на указания на ответника по тълкуването и прилагането на закона в съответствие с изложеното от жалбоподателя в писмената му защита по делото. Отправено е и искане, ако молбата за допълване на решението бъде оставена без разглеждане като недопустима, същата да се счита за „на срещна жалба“.

Преписи от молбата на основание чл.176, ал.2 АПК са изпратени за становище в 7-дневен срок, съотв. са получени от останалите страни по делото, които са упражнили указаното им процесуално право. С отговорите от 16.05.23 година и 22.05.23 година ответникът- министъра на туризма и жалбоподателят „ПАРАДАЙЗ ТУР“ ЕООД оспорват основателността на молбата за допълване на постановеното по делото решение.

Молбата е допустима-налице са положителните условия, съотв.липсват пречките за упражняване на правото по чл.176, ал.1 АПК. Молбата за допълване на съдебното решение е подадена от страна по делото, чрез надлежно легитимирания с представителна власт неин пълномощник и при спазване на преклузивния 1-месечен срок (който тече от съобщаване на решението на жалбоподателя на 27.03.23 година, тъй като решението може да бъде оспорено и подлежи на съобщаване на страните).

Обстоятелствата по спора не обуславят разглеждането на молбата с призоваване на страните в открито с.з.- чл.176, ал.2 АПК.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна, по следните съображения:.

От фактическа страна:

1. С постановеното по делото решение-Решение №1405/06.03.2023 година по адм.дело №4442/2022 година, по жалба на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, се отменя Заповед №Т-РД-16-169/26.04.22 година, издадена от министъра на туризма с която жалбоподателят не е бил допуснат до участие, а ЗС „ПАРАДАЙЗ ТУР“ ЕООД е допусната до участие и е определена за спечелила търга с тайно наддаване за отдаване под наем на обект - изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ морски плаж „Къмпинг Китен“, находящ се в [община], област Б..

2. Видно от изложените към съдебното решение мотиви, единственото основание за отмяната на заповедта е противоречието с изискването на чл. 7, ал. 5, изр. 4 от ЗУЧК условията на търга за отдаване под наем на морски плаж да се публикуват на интернет страницата на Министерството на туризма най-малко 30 дни преди крайния срок за подаване на заявленията за участие.

3. От мотивите е видно още, че „ условията на търга, инкорпорирани в Заповед № Т-РД-16-128/28.03.2022 година на министъра на туризма са били публикувани на интернет страницата на Министерството на туризма най-рано на 01.04.22 година /както е разпоредено със самата заповед/.Крайният срок за подаване на заявления е бил 18.04.22 година /т.9 от заповедта/. Очевидно е, че изискването на чл. 7, ал. 5, изр. 4 от ЗУЧК не е спазено, като срокът е съкратен почти на половина.“

4. Тук е мястото да бъде посочено допълнително, че поставилата началото на административното производство заповед (Заповед № Т-РД-16-128/28.03.2022 година на министъра на туризма), по арг. от правилото на чл.21, ал.5, изр.2-ро АПК и липсата на изрична норма за обратното в специално приложимите ЗУЧК и ППЗДС, не подлежи на самостоятелно оспорване. Даденото в нея указание от министъра на туризма за обратното е ирелевантно. С указание на министъра не може да се дерогира нормативно установеното в чл.21, ал.5, изр.2-ро АПК правило.

5. В мотивите към съдебното решение изрично е посочено най-сетне и това, че „извън компетентността на съда е да реши спора по същество и да извърши класиране с негово участие (на жалбоподателя). Съдът контролира акта на възложителя, а не действа като възложител. Отделно от това съдът не може да върне и делото като преписка за провеждане на нова процедура по търга, защото

провеждането му е предоставено на преценката на органа- арг. от чл.7, ал.4 ЗЧУК.“

При тези фактически съображения, от правна страна съдът излага следното:

Съгласно чл.176, ал.1 АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение.

Непълно е решението, което не обхваща целия спорен предмет поради липса на формирана воля на съда относно част от спорното право или един от съединените искове.Постановяването на допълнително решение предпоставя такава непълнота на решението, която може да се отстрани, без да се променя постановеното решение.

В случая непълнота липсва. Съдът се е произнесъл по целия спорен предмет-законосъобразността на оспорената заповед- Заповед №Т-РД-16-169/26.04.22 година, издадена от министъра на туризма.

Отделно от това съдът не може да върне делото като преписка на адм.орган с указание за продължаване на тръжната процедура от незаконосъобразното действие, което е послужило за постановената от съда отмяна на завършващия я акт- Заповед №Т-РД-16-169/26.04.22 година, тъй като порокът фактически е допуснат с неподлежащия на оспорване акт, поставил началото на процедурата- Заповед № Т-РД-16-128/28.03.2022 година на министъра на туризма, с която е наредено провеждането на търга. А както съдът вече е посочил в мотивите към съдебното решение, „не може да върне и делото като преписка за провеждане на нова процедура по търга, защото провеждането му е предоставено на преценката на органа- арг. от чл.7, ал.4 ЗЧУК“. Извън компетентността на съда е да постанови провеждането на изцяло нова процедура, която трябва да започне с издаването на заповед, с която от министъра на туризма да се нареди провеждането ѝ. Дали ще проведе такава е изцяло в дискрецията на органа. След като е извън компетентността му да постанови министърът на туризма да издаде нова заповед, с която да нареди провеждането тръжна процедура за процесния обект, съдът не може да дава и каквито и да било указания във връзка с евентуална нова тръжна процедура.(Отделен е въпросът, че някои от указанията, за които жалбоподателят настоява, сами по себе си са недопустими.)

По тези съображения молбата на пълномощника на жалбоподателя за допълване на решението се отхвърля, като неоснователна.

Разглеждането на молбата за допълване на решението по същество изключва администрирането ѝ по реда на чл.213а АПК, като „на срещна жалба“, което искане пълномощникът на жалбоподателя-адв.М. е отправила към съда, като евентуално-ако съдът приеме молбата за допълване на решението за недопустима.

Само за сведение, предвид проявената в хода на цялото първоинстанционно съдебно производство упоритост от пълномощника адв.М. за привнасяне на чужди за конкретното производството правни институти, възражения и искания, съдът сочи, че в съдебното административно производство не съществува институтът на „на срещна жалба“ (познат на ГПК), нито възможност за обжалване на мотивите на съдебния акт (познат на НПК), нито задължение за произнасяне с отделен диспозитив по всяко направено с жалбата искане-правомощията на съда при осъществяване на контрол за законосъобразност върху индивидуалните административни актове са изчерпателно изброени в чл.172, ал.2 АПК- „Съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването“.

Правомощията по чл.173 АПК пък са „допълнителни“-упражняването им се дължи само при определени допълнителни условия-посочените в чл.173, ал.1-4 АПК и в специалните приложими спрямо предмета на делото закони, които ако не са налице (както е в случая по изложените по-горе съображения), отделен диспозитив по чл.173 АПК не се постановява. Обратното би означавало пренасянето на мотивите към съдебното решение в самото решение-диспозитива на съдебния акт.

Воден от гореизложеното и на основание чл.176, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. №15892/24.04.2023 година по регистъра на АССГ, подадена от адв.М. като пълномощник на жалбоподателя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД за допълване на Решение №1405/06.03.2023 година по адм.дело №4442/2022 година.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

След влизането в сила на решението по чл.176, ал.2 АПК, делото да се върне на Върховния административен съд за произнасяне по касационните жалби на ответника-министъра на туризма и ЗС „Парадайз тур“ ЕООД

СЪДИЯ: